

[Niels Andersen.]

Samtidig kommer vi bort fra en betydelig administration på dette område. Der vil ske en afvikling af direktoratet for vareforsyning. Jeg vil gerne sige til professor Poul Meyer, som skrev i en leder om dette spørgsmål i Information forleden dag, at det var noget, vi for retsforbundets vedkommende særlig havde hæftet os ved, at jeg ønsker ikke, at man blot skal sige, at man afskaffer direktoratet for vareforsyning, hvis det ikke er en reel afskaffelse, således at den arbejdskraft, der har været beskæftiget dér, gøres overflødig ved afskaffelsen af disse restriktioner.

Det skal ikke bare være en tom plakat, der skal sættes på den partipolitiske løbebane, at det er lykkedes os i denne regeringsperiode at få direktoratet for vareforsyning afskaffet. Jeg ønsker at understrege, at der i høj grad er realiteter bagved. Der er ganske vist 8 pct., der fortsat skal dirigeres, men hvis der er brug for disse mennesker, som handelsministeren nu mener fortsat skal virke, skal man heller ikke reklamere med, at direktoratet for vareforsyning er afskaffet. På den anden side skal man vel heller ikke opretholde et sådant direktorat, hvis der kun er forholdsvis meget lidt arbejde tilbage, som uden større ulempe kan overføres til handelsministeriet.

Ud over dette betyder lovkomplekset, at vi får en større konkurrenceevne, et større vareudvalg, og derved håber jeg også at vi får en billigørelse på adskillige vareområder.

Alt i alt må restriktioner anses for at have en mere beskyttende virkning end told. På adskillige områder har man haft 100 pct. beskyttelse netop som følge af, at vi har opretholdt importrestriktionerne. Der er endnu enkelte vareområder under importrestriktionerne, og en del af dem har den højtærede handelsminister bebudet skal forsvinde i løbet af en meget kort årrække, og det er vi selvfølgelig fra retsforbundets side glade for.

Der er imidlertid et vareområde, som det undrer mig noget at man opretholder under importrestriktionerne, og det er landbrugsvarernes. Der kan ikke være nogen saglig begrundelse for det, for der er ingen fare for, at nogle lande kan udkonkurrere dansk landbrug. Tværtimod er dansk landbrug i den situation, at det er konkurrencedygtigt på

samtlige markeder i verden. Hvis man ikke opretholder denne restriktion blot for at have et udgangspunkt for forhandling, en forhandlingsposition, finder jeg det egentlig helt overflødig, at man stadig opfører disse varer som værende under importregulering.

Lovkomplekset betyder en omlægning af vor handelspolitik. Det betyder et væsentligt skridt frem imod frigørelse, så vi nu kan forvente, at udviklingen fremover vil forme sig i den retning, at frihandelen bliver mere og mere udtalt, i hvert fald i de lande, som vi umiddelbart skal samarbejde med inden for de syv, og jeg håber også i de andre lande inden for OEEC og for den sags skyld gerne videre ud. Man vil i langt højere grad kunne komme til at gøre sig gældende med hensyn til køb og salg. Under de beskyttelsesforanstaltninger, der har været gældende i Danmark i mange år, har det være uhyre svært på dette handelsmæssige område virkelig at kunne drage fordel af at være en dygtig købmand. Man har undervurderet betydningen af, hvad det vil sige at købe og sælge rigtigt. Jeg tør hævde, at inden for adskillige produktionsgrene betyder salget af varerne lige så meget som selve produktionen, når talen er om den fortjeneste, der følger hermed. Derfor er det glædeligt, at man nu kan komme til at købe og sælge rigtigt; det vil få betydning for landets indtjening som helhed.

Der er så tilbage hensynet til industrivirksomhederne og dermed beskæftigelsen. Man kan spørge, om det lovkompleks, der her foreligger, har tilgodeset det. Jeg er af den opfattelse, at en større arbejdsdeling kan betyde større indtjening både for landet som helhed, for den enkelte virksomhed og for den enkelte borger. Det er i denne forbindelse, vi fra vor side ønsker at deltage i denne ændring af lovgivningen på disse områder. Man kan med fortrøstning se hen til det, der nu sker. Jeg mener, at vi her i Danmark har både dygtige arbejdere og meget dygtige industrifolk, meget dygtige producenter, som nu gennem en årrække har haft lejlighed til at udbygge deres virksomhed og blive konkurrencedygtige, så at de kan fremstille varer til en konkurrencedygtig pris på verdensmarkedet. Jeg tør hævde, at ikke mindst den politik, der er ført af trekantregeringen, de love, som i 1957 gennemførtes om de skattefrie afskrivninger og de skatte-